

ТАҚРИЗИ

Муҳаммад Абдурахмон Наврӯз - доктори илмҳои сиёсӣ, профессор, узви вобастаи АМИТ, мушовири илмӣ ба диссертатсияи Сафарализода Хучамурод Қуддусӣ дар мавзӯи «Таҳдидҳои замони муосир ва таъсири онҳо ба суботи сиёсии Ҷумҳурии Тоҷикистон» барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои сиёсӣ аз рӯйи ихтисоси 23.00.02 – Ниҳодҳо, равандҳо ва технологияҳои сиёсӣ

Таҳқиқоти диссертатсионии Сафарализода Х. Қ. ба омӯзиши яке аз мавзӯҳои мубрами замони муосир бахшида шуда, дар таъмини суботи сиёсӣ ва амнияти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳимияти худро дорад. Ҷумҳурии Тоҷикистон аз рӯзҳои аввали ба даст овардани истиқлол бо таҳдиду хатарҳои гуногун рӯ ба рӯ гардида буд. Яке аз сабабҳои сар задани ҷанги таҳмилии шаҳрвандӣ низ натиҷаи таъсири таҳдиду хатарҳои буд, ки аз ҷониби неруҳои таҳрибкори дохилию беруна ҳадафмандона ба вучуд оварда шуда буданд.

° Дар марҳилаи нави давлатдорӣ низ ба амнияти миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон таҳдидҳои пуриқтидор таъсиргузорӣ намуда истодаанд. Дар байни онҳо афзоиши таҳдиду хатари созмонҳои террористӣю экстремистӣ, паҳн намудани ғояҳои тундгароӣ ва ифротгароӣ ба амнияти миллии кишвар мустақиман таъсиргузорӣ намуда истодаанд.

Бояд гуфт, ки дар Ҷумҳурии Тоҷикистон то имрӯз бо мақсади таъмини амнияти миллии ва ҳифзи суботи сиёсӣ як зумра санадҳои меъёрию ҳуқуқӣ ва ҳуҷжатҳои расмӣ стратегӣ қабул гардидаанд. Аз ҷумла, қонунҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи мубориза бо терроризм», «Дар бораи мубориза бо экстремизм», «Дар бораи амният», Консепсияи таъмини амнияти иттилоотӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон, Консепсияи амнияти миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон, Стратегияи миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба муқовимат ба экстремизм ва терроризм барои солҳои 2016-2020, Стратегияи муқовимат ба экстремизм ва терроризм дар Ҷумҳурии Тоҷикистон барои солҳои 2021-2025 ва ғ. ба онҳо мисол шуда метавонанд. Ғайр аз ин бо қарори Додгоҳи Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон ғайриқонунӣ як зумра ҳизбу ҳаракат ва ташкилотҳои экстремистӣю террористӣ дар қаламрави кишвар мамнӯъ эълон гардидаанд. Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар Паёмҳои солонаи худ ва баромаду суханронӣҳои хеш пайваста пайомҳои манфии таҳдиду хатарҳои замони муосирро ёдовар шуда, ба ниҳодҳои марбутатаи давлат барои ба роҳ мондани муборизаи беамон бо таҳдидҳои мазкур дастуру супоришҳои мушаххас медиҳанд.

Ба ҳамаи ин нигоҳ нақарда рушди босуръати василаҳои иттилоотӣю иртиботӣ, тағйирёбии вазъи геополитикии минтақа ва ҷаҳон сабабгори пайдоиши таҳдиду хатарҳои нав гардида истодаанд. Бо назардошти ҷунин вазъ таҳқиқи паҳлуҳои гуногуни ташаккулёбии таҳдидҳои замони муосир ниҳоят мубрам мебошад.

Ҳарчанд дар Тоҷикистон масъалаи мазкур таваччуҳи сиёсатшиносонро ба худ ҷалб карда бошад ҳам, то ҳанӯз ин масъала дар илмҳои сиёсӣ ба таври ҷудогона таҳлилу таҳқиқ нагардидааст. Дар диссертатсияи Сафарализода Х.Қ. таҳдидҳои замони муосир ҳамчун объекти таҳқиқоти илмҳои сиёсӣ қарор дода шуда, сабабҳо ва омилҳои пайдоиши онҳо ба таври амиқ таҳқиқ гардидаанд. Диссертатсияи мазкур бо мақсади муайян намудани таҳдидҳои замони муосир ва нишон додани таъсири онҳо ба суботи сиёсии Тоҷикистон таҳия гардидааст. Дар раванди таҳқиқот муаллифи диссертатсия доираи васеи методҳои илмиро истифода намудааст. Методҳои истифоданамудаи муаллиф бо ихтисоси илмии диссертатсия мувофиқат менамоянд ва барои ба даст овардани натиҷаҳои илмии бозғатимод мусоидат кардаанд. Барои коркарди ҷанбаҳои назариявии таҳқиқот муаллиф доираи васеи адабиёти илмиро истифода бурдааст. Дар раванди асоснок намудани мавҷудияти таҳдидҳо назарияҳои сиёсӣ ва концепсияҳои гуногуни илмӣ истифода бурда шудаанд. Сарчашмаҳои иттилоотӣ ва заминаҳои эмпирикии таҳқиқотро Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон, қонунҳои соҳаи амният, стратегия ва концепсияҳои давлатӣ, таҳқиқоти сотсиологӣ, расонаҳои хабарӣ ва ғ. ташкил медиҳанд. Муаллиф барои асоснок намудани тезисҳои худ сарчашмаҳои мазкурро фаровон истифода бурдааст.

Хулосаҳои пешниҳоднамудаи муаллиф бозғатимоданд. Ёғтимоднокии натиҷаҳои таҳқиқот бо методҳои илмии истифодашуда, доираи васеи адабиёти таҳлилгардида, сохтори мантикии қори диссертатсионӣ, истифодаи сарчашмаҳои зиёди иттилоотию маводи эмпирикӣ, таҳлили воқеаву ҳодисаҳои рухдодаи солҳои охир, ҳаҷми қоғизии интишороти муаллиф, маърузаҳои докталаб, тасвиби натиҷаҳои таҳқиқот дар раванди таълим ва пешбурди фаъолияти идеологӣ асоснок карда мешаванд. Муаллиф барои шинохти таҳдидҳои замони муосир таснифоти алоҳида таҳия намуда, дар заминаи он ду таърифи таҳдидро пешниҳод мекунад. Бори аввал дар илмҳои сиёсии ватанӣ таҳдидҳои замони муосир ба таври маҷмӯӣ дар доираи таснифоти пешниҳоднамудаи муаллиф таҳқиқ гардида, сарчашмаҳои пайдоиш ва таъсири онҳо ба суботи сиёсии Ҷумҳурии Тоҷикистон муайян карда шудааст. Барои таъмини суботи сиёсии кишвар, ба андешаи муаллиф, мафкурасозӣ воситаи асосии қоғиз додани таъсири таҳдидҳои замони муосир маҳсуб меёбад. Шояд чунин ҳам бошад, аммо аз назари вақт ва фазо сохтани мафкураи нав марҳилаи хеле дуру дарозро дар бар мегирад, ки аз як насл ба насли дигар бояд интиқол ёбад.

Ба ҳамаи ин нигоҳ накарда, натиҷаҳои таҳқиқоти диссертатсионии Сафарализода Х.Қ. аҳамияти назариявиро амалӣ дорад. Аҳамияти назариявии таҳқиқот дар он аст, ки барои омӯзиш ва пажӯҳиши минбаъдаи ин масъала заминаҳои наvero мекушояд. Инчунин, маводи мазкурро барои мукамал гардонидани барномаҳои таълимӣ ва китобҳои дарсии ҷомеашиносон истифода намудан мумкин аст. Хулосаҳои муаллиф барои татбиқи

стратегияҳои давлатӣ ва такмили минбаъдаи онҳо мусоидат мекунад. Диссертатсияро мақомоти дахлдори ҳокимияти давлатӣ метавонанд барои пешгирии таҳдидҳои замони муосир истифода баранд.

Боби якуми диссертатсия «Масъалаҳои назариявӣ методологии таҳқиқи таҳдидҳои замони муосир» аз ҷаҳор зербоб иборат буда, ба таҳлили мазмуну мундариҷаи таҳдид, шаклҳои гуногуни зоҳиршавии таҳдидҳо, асосҳои концептуалии шинохти хавфу хатар ва таҳдидҳо бахшида шудааст. Дар боби мазкур муаллиф моҳият, хусусият, мазмуну мундариҷаи таҳдидҳоро нишон дода, барои ба таври дуруст муайян кардани табиати таҳдидҳо таснифоти худро пешниҳод намудааст. Ҳамзамон муаллиф дар доираи зербоби алоҳида тафовути байниҳамдигарӣ ва алоқамандии хавфу хатар бо таҳдидҳоро низ нишон додааст.

Ба андешаи муаллиф, шинохти таҳдидҳо ва муайян намудани сарчашмаи пайдоиши онҳо имкон медиҳад, ки таъмини амният дар сатҳи зарурӣ ба амал бароварда шавад. Бо ин мақсад, заминаҳои концептуалию назариявии шинохти табиати таҳдидҳоро таҳлилу баррасӣ намудааст.

Боби дуюми диссертатсия «Омилҳо ва сарчашмаҳои пайдоиши таҳдидҳои нави ҷаҳонӣ ва таъсири онҳо ба амнияти миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон» аз ҷаҳор зербоб иборат буда, ба таҳқиқи пайдоиши таҳдидҳои беруна ва дохилӣ бахшида шудааст. Дар боби мазкур пайдоиши як зумра таҳдидҳо натиҷаи пешрафти илмӣ ва тавсеаи василаҳои иттилоотӣ иртиботӣ номида шудаанд. Дар зербоби аввали боби дуюм муаллиф ба ҳулосае меояд, ки аксари таҳдидҳои беруна дар натиҷаи бархӯрди манфиатҳои миллию геополитикии субъектҳои низоми муносибатҳои байналмилалӣ ба амал меоянд. Дар зербоби дуюм бошад пайдоиши таҳдидҳои дохилӣ натиҷаи бархӯрди манфиатҳои шахсӣ гурӯҳӣ бо манфиатҳои миллии кишвар муаррифӣ шудаанд. Дар зербоби сеюм ва чорум дар заминаи омӯзиши равандҳои сиёсӣ иҷтимоӣ асоснок карда мешавад, ки пайдоиши чунин таҳдидҳо, ба монанди бемориҳои сироятӣ, тағйирёбии иқлим, бӯҳронҳои иқтисодӣ иҷтимоӣ, ба амал омадани ҷангҳои иттилоотӣ, инқилобҳои ранга, ҳучумҳои иттилоотӣ идеологӣ, тарғибу ташвиқи ғояҳои экстремистӣ ва ғ. дар натиҷаи пешрафти илмӣ ва тавсеаи василаҳои иттилоотӣ иртиботӣ ба амал омадаанд.

Боби сеюми диссертатсия «Баъзе хусусиятҳои таъмини суботи сиёсии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар замони соҳибистиклолӣ» аз се зербоб иборат буда, ба таҳқиқи таҳдиду хатари «неруи нарм», инқилобҳои ранга ва паёмадҳои манфии шабакаҳои иҷтимоӣ бахшида шудааст. Дар боби мазкур муайян гардидааст, ки «неруи нарм»-и субъектҳои таҳрибкор ба суботи сиёсии ҷомеа таъсири амиқ мерасонад ва устувории системаи сиёсии ҷомеаро аз байн мебарад. Шабакаҳои иҷтимоӣ бошанд дар шароити зиёд шудани шумораи корбарони интернет хавфу хатари паҳншавии ғояҳои экстремистӣ террористиро бештар намуда, барои ба амал омадани инқилобҳои ранга ва

бетартибҳои сиёсӣ замина фароҳам меоваранд. Муаллиф ба хулосае меояд, ки барои пешгирии бетартибҳои иҷтимоӣ сиёсӣ коҳиш додани таъсири нури нарми дигарон ва пешгирӣ намудани пайомадҳои манфии шабакаҳои иҷтимоӣ хеле зарур мебошад.

Дар боби чоруми диссертатсия «Дурнамои таъмини суботи сиёсии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар шароити имрӯза» аз се зербоб иборат буда, ба омӯзиши зарурати мафкурасозӣ ва безараргардонии таҳдидҳои идеологӣ ҳамчун заминаи муқовимат бо таҳдиду хатари терроризм, радикализи динӣ ва экстремизми сиёсӣ бахшида шудааст. Дар зербоби аввали боби чорум марҳилаҳои ташаккулёбии сохти ҷамъиятӣ таҳлил гардида, дар марҳилаи дуюм, яъне марҳилаи мафкурасозӣ қарор доштани Ҷумҳурии Тоҷикистон асоснок мегардад. Бо назардошти аҳамияти мафкурасозӣ дар шароити афзоиши таҳдиду хатарҳои идеологӣ дар зербоби дуюм таъмини амнияти идеологии Ҷумҳурии Тоҷикистон заминаи муҳими ҳифзи суботи сиёсии кишвар доништа мешавад. Инчунин, дар боби чорум таҳдиду хатари терроризм, тундгароии динӣ ва экстремизми сиёсӣ низ таҳқиқ гардида, бо роҳи таъмини амнияти идеологӣ муқовимат намудан бо онҳо пешниҳод мегардад.

Дар хулосаи диссертатсия натиҷаҳои асосии таҳқиқот ба таври мушаххас таҳия гардидаанд. Дар идомаи хулоса тавсияҳои муаллиф барои истифодаи амалии натиҷаҳои таҳқиқот низ пешниҳод шудаанд.

Натиҷаҳои асосии диссертатсия дар монографияи илмӣ муаллиф нашр шудаанд. Вобаста ба мавзӯи диссертатсия муаллиф 23 мақолаи илмӣ дар маҷаллаҳои илмӣ тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон нашр намудааст. Инчунин, муаллиф натиҷаҳои асосии таҳқиқоти худро дар конференсияҳои ҷумҳуриявӣ байналмилалӣ маъруза намудааст. Ҳамаи ин далолат аз он медеҳанд, ки таҳқиқоти мазкур бо риояи бандҳои 34 ва 35 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30.06.2021, №267 (бо тағйири иловаҳо аз 26.06.2023, №295) тасдиқ шудааст, иҷро гардидааст.

Довталаби дараҷаи илмӣ дар ҳамаи марҳилаҳои таҳқиқот бевосита иштирок намудааст. Интиҳоби мавзӯ, муайян кардани объект ва предмети таҳқиқот, таҳияи мақсад ва вазифаҳои таҳқиқот, барои ҷоп омода намудани дастнависи мақолаҳои илмӣ, таҳияи рисола ва автореферат мустақилона аз ҷониби довталаб анҷом дода шудаанд.

Саҳми муаллифи диссертатсия дар таҳқиқи мавзӯи илмӣ интиҳобшуда ва таҳлили паҳлуҳои гуногуни он дар ҳолатҳои зерин ифода меёбад: муаллиф барои коркарди ҷанбаҳои назариявӣ методологии объекти таҳқиқот, инчунин бо мақсади муайян намудани сатҳи омӯзиши мавзӯ доираи васеи адабиёти илмиро мавриди омӯзишу таҳлил қарор додааст; барои шиноختи табиати таҳдидҳои замони муосир таснифоти хоссаи худро пешниҳод кардааст; таърифи нави таҳдидҳоро пешниҳод намудааст; сарчашмаҳои пайдоиши таҳдидҳои замони муосирро муайян кардааст; тавассути таъмини

амнияти идеологӣ роҳу усулҳои ҳифзи суботи сиёсии Тоҷикистонро пешниҳод кардааст.

Муаллифи диссертатсия Сафарализода Х. Қ. қобилияти мустақилона гузаронидани таҳқиқоти илмиро дорад. Ӯ солҳои 2008-2010 аспиранти шӯбаи рӯзонаи кафедраи равандҳои сиёсӣ дар Тоҷикистони факултети фалсафа маҳсуб меёфт. Диссертатсияи номзадии худро дар давраи таҳсил дар аспирантура омода намуда, соли 2011 бомуваффақият ҳимоя намуд. Солҳои 2019-2022 докторанти кафедраи равандҳои сиёсӣ дар Тоҷикистони факултети фалсафаи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон буд. Дар ин муддат, барои омода намудани диссертатсияи докторӣ таҳқиқоти илмӣ анҷом дод. Аз соли 2011 то инҷониб дар кафедраи равандҳои сиёсӣ дар Тоҷикистон ба ҳайси ассистенти кафедра ва баъдан дотсенти кафедра фаъолияти илмию омӯзгорӣ анҷом додааст. Дар ин муддат ба донишҷӯёни ихтисосҳои «Сиёсат ва идораи давлатӣ» ва «Менеджменти сиёсӣ» аз ҷанҳои сиёсатшиносӣ ва амнияти миллии дарс додааст. Натиҷаҳои таҳқиқоти худро дар раванди таълими ҷанҳои мазкур ба таври васеъ истифода бурдааст. Аз соли 2016 то инҷониб котиби илмии шурои диссертатсионии назди Институти фалсафа, сиёсатшиносӣ ва ҳуқуқи ба номи А.Баҳоваддинови АМИТ ба шумор меравад. Тули панҷ соли охир аъзои ҳайати таҳририяи маҷаллаи илмии Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон мебошад.

Сафарализода Х.Қ. дар атрофи таҳдиду хатарҳои замони муосир пайваста дар телевизион ва радиои давлатӣ баромад менамояд. Ҳамаи инро ба инбат гирифта, гуфтан мумкин аст, ки ӯ аллақай омӯзгори хуби илмҳои сиёсӣ, таҳлилгару коршиноси масъалаҳои сиёсӣ ва муҳаққиқи соҳаи сиёсатшиносӣ мебошад. Дар баробари ҳамаи ин ӯ муаллифи 3 китоби дарсӣ ва 3 воситаи таълимӣ низ мебошад.

Сафарализода Х.Қ. дар диссертатсияи худ, ки барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои сиёсӣ пешниҳод шудааст, раванди таъмини амниятро аз якҷанд марҳила иборат медонад. Шинохти табиати таҳдидҳо ва муайян кардани сарчашмаҳои пайдоиши онҳоро марҳилаи аввали таъмини амнияти миллии медонад. Дар таҳқиқоти худ зимни баррасии масъалаҳои ҷудоғонаи марбут ба таъмини амнияти миллии ва ҳифзи суботи сиёсӣ онҳоро бо диди нав ва дар доираи консепсияи илмии таҳқиқоти худ таҳлил менамояд. Ӯ дурустии ҳар як масъалаи баррасишавандаро бо далелҳои раднопазир асоснок намудааст. Муаллиф бо мақсади дуруст нишон додани табиати таҳдидҳо ба таҷрибаи давлатҳои мутараққӣ таъя намуда, қорҳои илмии олимони кишварҳои мазкурро таҳлил намудааст ва назарияҳои мавҷудаи таҳдидшиносиро дар омӯзиши таҳдидҳои замони муосир истифода бурдааст. Аз ҷумла, дар қори диссертатсионӣ назарияи «секюритизатсия», «тавозуни таҳдидҳо», «неруи нарм» ва «барҳӯрди тамаддунҳо» на танҳо таҳлил гардидаанд, балки барои арзёбии равандҳои иҷтимоию сиёсии ҷомеаи муосир ба таври фаровон истифода шудаанд.

Сафарализода Х.Қ. дар таҳқиқоти худ бори аввал баъзе масъалаҳои таъмини амнияти миллиро ба баҳси илмӣ ворид намудааст. Аз ҷумла, ӯ исбот кардан мехоҳад, ки таҳдидҳои соҳавӣ бояд аз таҳдидҳои, ки ба соҳаи мушаххас таъсир мерасонанд, фарқ карда шаванд. Масалан, таҳдидҳои иттилоотӣ бояд аз таҳдидҳои ба амнияти иттилоотӣ фарқ намоянд. Инчунин, ӯ вобаста ба мавҷудияти субъект, таҳдидҳоро ба чор гурӯҳ ҷудо намудааст: таҳдидҳои ошкоро, пинҳонӣ, антропогенӣ техногенӣ, офатҳои табиӣ. Дар таҳқиқоти худ на танҳо дар байни истиқлолияти давлатӣ ва истиқлолияти миллий фарқ мегузорад, балки алоқамандии ноғусастани амният ва истиқлолиятро исбот менамояд. Дар мавриди ҳифзи суботи сиёсӣ марҳилаҳои ташаккули сохти ҷамъиятро таҳлил намуда, дар марҳилаи дуюм, яъне дар марҳилаи мафкурасозӣ қарор доштани Ҷумҳурии Тоҷикистонро асоснок менамояд. Ӯ пешниҳод мекунад, ки суботи сиёсӣ тавассути таъмини амнияти идеологӣ бояд ҳифз карда шавад. Чунин мавқеи худро бо далелҳои гуногун асоснок менамояд.

Дар маҷмӯъ, муаллифи диссертатсия Сафарализода Х.Қ. дорои ҷаҳонбинии илмӣ буда, аз ӯҳдаи мустақилона анҷом додани таҳқиқоти илмӣ мукамал баромадааст. Таҳқиқоти диссертатсионӣ ӯ дорои сохтори мантиқӣ ва проблемаи илмӣ мебошад. Методҳои илмӣ, ки аз ҷониби муаллиф истифода гардидаанд, барои ҳалли проблемаи илмӣ ва бомуваффақият ҷамъбаст намудани диссертатсия мусоидат кардаанд. Методҳои истифоданамудаи муаллиф хусусияти илмӣ дошта, бо ихтисоси интихобнамудаи муаллиф мутобиқат мекунад. Автореферати диссертатсия ва интишороти муаллиф мазмуну мундариҷаи таҳқиқотро пурра инъикос менамоянд. Диссертатсия аз рӯйи мазмуну мундариҷаи худ бо ихтисоси 23.00.02 – Ниҳодҳо, равандҳо ва технологияҳои сиёсӣ мутобиқат дорад.

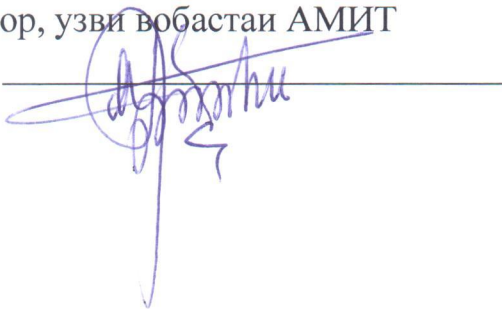
Ҳамин тариқ, диссертатсияи Сафарализода Хуҷамурод Қуддусӣ дар мавзӯи «Таҳдидҳои замони муосир ва таъсири онҳо ба суботи сиёсӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон» барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори илмҳои сиёсӣ аз рӯйи ихтисоси 23.00.02 – Ниҳодҳо, равандҳо ва технологияҳои сиёсӣ таҳқиқоти илмӣ баитмомрасида мебошад.

Дар таҳқиқоти мазкур сарчашмаҳои пайдоиши таҳдидҳои замони муосир муайян карда шуда, роҳи усулҳои таъмини суботи сиёсӣ дар Тоҷикистон пешниҳод гардидаанд. Аз ин рӯ, натиҷаҳои асосии диссертатсия ва хулосаҳои муаллиф дар таъмини амнияти миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳимияти хоса доранд. Диссертатсия аз ҷониби муаллиф мустақилона анҷом дода шудааст. Таҳқиқоти мазкур дорои ягонагии дохилӣ ва нуктаҳои муҳими илмӣ мебошад. Ҳамаи натиҷаҳои таҳқиқот мустақилона аз ҷониби довталаб ба даст омадаанд, ки саҳми шахсии ӯро дар омӯзиши мавзӯи нишон медиҳад. Бо назардошти гуфтаҳои боло хулоса намудан мумкин аст, ки диссертатсияи мазкур ба талаботи бандҳои 32 ва 33 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30.06.2021, №267 (бо

тағйиру иловаҳо аз 26.06.2023, №295) тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ мебошад. Мазмуну мундариҷаи таҳқиқот бо мавзуи диссертатсия ва шиносномаи ихтисоси илмии 23.00.02 – Ниҳодҳо, равандҳо ва технологияҳои сиёсӣ мувофиқат менамояд. Муаллифи диссертатсия Сафарализода Хучамурод Қуддусӣ сазовори дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои сиёсӣ мебошад.

Мушовири илмӣ:

сарҳодими илмии шӯъбаи масъалаҳои сиёсии муносибатҳои байналмилалӣи Институти фалсафа, сиёсатшиносӣ ва ҳуқуқи ба номи А.Баҳоваддинови Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон, доктори илмҳои сиёсӣ, профессор, узви вобастаи АМИТ
Муҳаммад Абдурахмон Навруз

03.06.2024

Суроғаи мушовири илмӣ:

734025, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 33.

Тел.: 992 93 505 1558

E-mail: tifk@mail.ru

Имзои профессор А.Н. Муҳаммадро тасдиқ менамоям.

Мудири шӯъбаи кадрҳои ИФСҲ АМИТ

